

Sygn. akt XVIII K 82/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Monika Łukaszewicz

Protokolant: Maciej Otrocki, Patrycja Granat, Martyna Parol

w obecności Prokuratora Ireneusza Szelağ

przy udziale oskarżyciela posiłkowego O. J.

po rozpoznaniu w dniach 24 listopada 2022 r., 27 lutego 2023 r, 15 maja 2023 r., 31 lipca 2023 r. i 23 października 2023 r.

sprawy

S. D. (1)

Urodzonego (...) w W.

Syna R. i B. z domu J.

Oskarżonego o to, że :

W dniu 16 października 2016 r. około godziny 18.50 w podziemiach przy (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innym sprawcą, dokonał pobicia O. J. w ten sposób, że po obezwładnieniu pokrzywdzonego ręcznym miotaczem gazu, zadawał mu używając niebezpiecznego narzędzia w postaci pałki teleskopowej, uderzenia po głowie, udach, plechach, pośladkach i prawym ramieniu, działając publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, skutkiem czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem odłamów bocznych, otwartej rany powłok głowy, stłuczenia tkanek miękkich powierzchni tylnej ramienia prawego i uda lewego, co powoduje naruszenie czynności narządu ciała na czas trwający dłużej niż 7 dni tj. o przestępstwo **z art. 159 kk w związku z art. 157 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 57 a § 1 kk**

W dniu 16 października 2016 r. około godziny 19.10 w podziemiach przy (...) w W. stosował przemoc i groźbę bezprawną wobec O. J. z powodu jego przynależności narodowej, rasowej i etnicznej w ten sposób, że zadał mu uderzenia pięścią w twarz i groził śmiercią, pokazując przy tym tatuaż zawierający między innymi wizerunek swastyki, działając publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenia porządku prawnego tj. o przestępstwo **z art. 119 § 1 kk**

J. P.

Urodzonego (...) w W.

Syna P. i K. z domu B.

Oskarżonego o to, że :

W dniu 16 października 2016 r. około godziny 18.50 w podziemiach przy (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innym sprawcą, dokonał pobicia O. J. w ten sposób, że obezwładniał pokrzywdzonego ręcznym miotaczem gazu,

podczas gdy drugi sprawca zadawał mu używając niebezpiecznego narzędzia w postaci pałki teleskopowej, uderzenia w okolice głowy, działając publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, narażając pokrzywdzonego na wystąpienie skutku o którym mowa w art. 157 § 1 kk tj. o przestępstwo **z art. 158 § 1 kk w związku z art. 57 a § 1 kk**

Orzeka

Oskarżonego **S. D. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. 1 aktu oskarżenia, który stanowi przestępstwo z art. 159 kk w związku a art. 157 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 57 a § 1 kk i na tej podstawie skazuje oskarżonego, a na podstawie art. 159 kk w związku z art. 11 § 3 kk w związku z art. 57 a § 1 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności .

Oskarżonego **S. D. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. 2 aktu oskarżenia, który stanowi przestępstwo z art. 119§ 1 kk i na tej podstawie skazuje go i wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 85§ 1 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r. w związku art. 4 § 1 kk orzeczone w pkt 1 i 2 kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu **S. D. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70§ 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **S. D. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego **S. D. (1)** do informowania sądu o przebiegu okresu próby.

Na podstawie art. 57 a § 2 kk orzeka od oskarżonego S. D. (1) na rzecz O. J. kwotę 5.000 zł (pięciu tysięcy) złotych tytułem nawiązki.

Na podstawie art. 39 pkt 2 kk orzeka wobec oskarżonego **S. D. (1)** zakaz pracy w charakterze pracownika ochrony na 3 (trzy) lata.

Na podstawie art. 63 § 3 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu pracy w charakterze pracownika ochrony zalicza oskarżonemu **S. D. (1)** okres zawieszenia w wykonywaniu zawodu pracownika ochrony od dnia 18 października 2016 r. do dnia 18 października 2019 r. i uznaje powyższy środek karny za wykonany w całości.

Oskarżonego **J. P.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. 3 aktu oskarżenia, który stanowi przestępstwo z art. 158 § 1 kk w związku z art. 57 a § 1 kk i na tej podstawie skazuje oskarżonego i wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70§ 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **J. P.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku próby.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego **J. P.** do informowania sądu o przebiegu okresu próby.

Na podstawie art. 57 a § 2 kk orzeka od oskarżonego **J. P.** na rzecz O. J. kwotę 500 zł (pięciuset) złotych tytułem nawiązki.

Na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych figurujących w wykazie dowodów rzeczowych nr (...)pozycje 1-2 na karcie 211 akt sprawy poprzez zniszczenie.

Zasądza od oskarżonego S. D. (1) na rzecz O. J. kwotę 2.760 (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt złotych) tytułem wydatków na ustanowienie pełnomocnika .

Zasądza od oskarżonego J. P. na rzecz O. J.kwotę 2.760 (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt) złotych tytułem wydatków na ustanowienie pełnomocnika

Na podstawie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	XVIII K 82/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
1.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. D. (1)	W dniu 16 października 2016 r. około godziny 18.50 w podziemiach przy	

(...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innym sprawcą, dokonał pobicia O. J. w ten sposób, że po obezwładnieniu pokrzywdzonego ręcznym miotaczem gazu, zadawał mu używając niebezpiecznego narzędzia w postaci pałki teleskopowej, uderzenia po głowie, udach, plechach, pośladkach i prawym ramieniu, działając publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, skutkiem czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem odłamów bocznych, otwartej rany powłok głowy, stłuczenia tkanek miękkich powierzchni tylnej ramienia prawego i uda lewego, co powoduje naruszenie czynności narządu ciała na czas trwający dłużej niż 7 dni tj. o przestępstwo **z art. 159 kk w związku z art. 157 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 57 a § 1 kk**

W dniu 16 października 2016 r. około godziny 19.10 w podziemiach przy (...) w W. stosował przemoc i groźbę bezprawną wobec O. J. z powodu jego przynależności narodowej, rasowej i etnicznej w ten sposób, że zadał mu uderzenia pięścią w twarz i groził śmiercią, pokazując przy

		tym tatuaż zawierający między innymi wizerunek swastyki, działając publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego tj. o przestępstwo z art. 119 § 1 kk	
2.	J. P.	W dniu 16 października 2016 r. około godziny 18.50 w podziemiach przy (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu z innym sprawcą, dokonał pobicia O. J. w ten sposób, że obezwładniał pokrzywdzonego ręcznym miotaczem gazu, podczas gdy drugi sprawca zadawał mu używając niebezpiecznego narzędzia w postaci pałki teleskopowej, uderzenia w okolice głowy, działając publicznie i bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego, narażając pokrzywdzonego na wystąpienie skutku o którym mowa w art. 157 § 1 kk tj. o przestępstwo z art. 158 § 1 kk w związku z art. 57 a § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<u>S. D. (1) i J. P. pobicie O. J.</u> W dniu 16 października 2016 r. S. D. (1) pracował jako pracownik ochrony w (...) w podziemiach (...).	Protokół zatrzymania k-5 Protokół przeszukania k-6-7		

<p>Około godziny 19.00 do kasyna chcieli wejść O. J., H. A. i trzeci mężczyzna o nieustalonych personaliach (imię A.). W drzwiach kasyna drogę zagroził im S. D. (1) informując, iż O. J. nie wejdzie do środka, gdyż ma zakaz wydany przez kierownika. O. J.zdenerwował się, zaczął żądać wyjaśnień i wskazywać, iż nic nie wie o takim zakazie. W trakcie utarczki słownej S. D. (1) chwycił O. J. za ubranie i wciągnął do wnętrza kasyna, za nim weszli pozostali mężczyźni. W tym momencie pokrzywdzony trzymany przez ochroniarza powiedział żeby ten go puścił, bo mu „przypierdoli”. W okolicach lady recepcyjnej, za którą stała A. R. rozpoczęła się szarpanina, w toku której O. J.zaczął odpychać pracownika ochrony i kopać go aby uwolnić się. Również jego towarzysze próbowali rozdzielić szarpiących się mężczyzn. S. D. (1) wyjął z kieszeni pojemnik gazu, wobec czego trzech mężczyźni wyszli z kasyna i zaczęli się oddalać. S. D. (1) podążał za nimi, użył gazu i wyjął pałkę teleskopową , którą zaczął uderzać O. J.. W tym momencie cudzoziemiec o imieniu A. (brak bliższych danych) wyjął nóż w celu zaprzestania ataku przez pracownika ochrony. Na widok noża</p>	<p>Protokół oględzin miejsca k-9-10</p> <p>Zeznania świadka D. P. k-11 v-12</p> <p>Zeznania A. H. k-14-15, 423-424v,449-452</p> <p>Zeznania A. W. k-17 v-18, 558—562, 1028-1029</p> <p>Zeznania O. J. k-25 v-26, 156-158, 197, 468-473, 890-897, 928, 929-933</p> <p>Dokumentacja medyczna k-29-32</p> <p>Protokół okazania wizerunku k-32 a-34</p> <p>Monitoring k-42-43,71</p> <p>Częściowo wyjaśnienia S. D. (1) k-55-56</p> <p>Protokół oględzin przedmiotów k-72-73</p> <p>Protokół oględzin k-78-82</p> <p>Opinia sądowo-lekarska k-110</p> <p>Obdukcja i zdjęcia k-116-120</p> <p>Zdjęcia k-122-131</p> <p>Częściowo zeznania T. G. k-191-192</p> <p>Meldunek o zdarzeniu k-582</p>
---	--

S. D. (1) wycofał się. W tym momencie przybył drugi ochroniarz- J. P. , wezwany do pomocy z górnego poziomu kasyna. Uzyskując informację, iż jeden z mężczyzn ma nóż, wspólnie ze S. D. (1) udali się za nimi i S. D. (1) zaczął ponownie pryskać gazem w kierunku O. J. Gdy ten zaczął się wycofywać korytarzem podziemi, zasłaniając twarz od gazu, S. D. (1) przy pomocy pałki teleskopowej zakończonej metalowym zwieńczeniem, która nie należała do wyposażenia pracownika ochrony , zaczął okładać O. J. po całym ciele i po głowie aż ten zalał się krwią, zaś J. P. pryskał gazem. Następnie ochroniarze oddalili się z miejsca zdarzenia do kasyna. A. H. pomógł koledze dojść do schodków wychodzących na (...) i tam usiąść. Jeden z przechodniów zadzwonił po Policję.

Pałka teleskopowa po rozłożeniu wyglądała następująco :52,5 cm długości , metalowa z rękojeścią gumową o długości 20 cm, metalowa końcówka.

O. J. odniósł następujące obrażenia skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała na okres przekraczający 7 dni

- uraz twarzoczaszki
- złamanie kości

<p>nosa z przemieszczeniem odłamów</p> <p>- uraz głowy – rana tłuczona okolicy ciemieniowej lewej i cięta (6 szwów)</p> <p>- uraz odcinka szyjnego.</p> <p>Po zdarzeniu O. J. został zabrany przez pogotowie do szpitala.</p>			
<p><u>S. D. (1) – art. 119 kk</u></p> <p>Gdy O. J. po pobiciu siedział na schodkach podziemia , ponownie podszedł do niego S. D. (1) i uderzył go w twarz, a następnie odchylając koszulę pokazał mu tatuaże na klatce piersiowej przedstawiające tzw. „ręce boga” i powiedział „gdzie jest kurwo twój kolega, ty mi groziłeś, chcesz śmierci na mojej polskiej ziemi, brudasio jebany”. Powyższe słowa wzbudziły w pokrzywdzonym obawę o ich spełnienie.</p> <p>Następnie przyjechała załoga pogotowia ratunkowego, która udzieliła O. J. pierwszej pomocy i przewiozła do szpitala, a także funkcjonariusze Policji.</p>	<p>Zeznania świadka D. P. k-11 v-12</p> <p>Zeznania A. H. k-15, 423-424, 449-452, 929-933</p> <p>Zeznania A. W. k-17 v-18, 558-562, 1028-1029</p> <p>Zeznania O. J. k-25 v-26, 156-158, 197, 468-473, 890-897, 928</p> <p>Częściowo wyjaśnienia S. D. (1) k-55-56</p> <p>Zeznania świadka A. K. (1) k-46 v, 570-571, 954-955</p> <p>Zdjęcia tatuaży k-105 a</p>		
<p>3.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2,3	Zeznania świadka O. J.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom O. J. w których opisuje przebieg zdarzenia, albowiem są one spójne z zapisem monitoringu. Jeżeli chodzi o sposób opisu, a także jego szczegóły, należy mieć na względzie, iż świadek jest cudzoziemcem i jego zeznania są przekazywane przez tłumacza, a zatem mogą one nie być bardzo precyzyjne, z uwagi na barierę językową. Nadto od zdarzenia minęło 7 lat i pokrzywdzony już kilka razy relacjonował jego przebieg, a zatem pewne informacje zostały przekazane „na świeżo”, zaś inne mogły utrwalić się w pamięci, lub przekształcić na skutek uczestnictwa w procesie.</p> <p>Świadek nie potrafił powiedzieć ilu ochroniarzy używało gazu, ale jest to zrozumiałe, gdyż już</p>	

po pierwszym użyciu tego środka miał załzawione oczy i tym samym ograniczone pole widzenia Wątpliwości te rozstrzyga monitoring na którym widać, że także J. P. psika gazem.

Świadek zeznał, iż nie widział noża u swoich kolegów, co należy uznać za wiarygodne, gdyż to nie on się nim posługiwał. Nóż pojawił się dopiero, gdy S. D. (1) kontynuował atak fizyczny na pokrzywdzonego. Skoro O. J. miał załzawione oczy i słał się na nogach, a także zasłaniał się przed uderzeniami pałki teleskopowej, to jest możliwe, iż nie widział, jak jego znajomy okazuje nóż pracownikowi ochrony, aby ten zaprzestał ataku. Później zaś osoba o imieniu A. oddaliła się z miejsca zdarzenia.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka dotyczące użytych przez S. D. (1) słów „ zobaczysz śmierć na polskiej ziemi”, to wbrew twierdzeniom obrony, świadek dobrze zrozumiał ich sens. obrońca oskarżonego wskazywał, iż pokrzywdzony jako cudzoziemiec nie włada perfekcyjnie językiem polskim i dlatego mógł opacznie zrozumieć słowa wypowiedane przez oskarżonego, których sens był przeciwny i tak naprawdę oznaczał niezgodę na zabijanie

Polaków na ich własnej ziemi. Przede wszystkim należy wskazać, iż pokrzywdzony mieszka w Polsce i uczył się języka polskiego. Jak wynika z dołączonych przez niego wyników egzaminu zdolność rozumienia języka ze słuchu jest u niego najlepiej opanowana ze wszystkich umiejętności (68%). Ponadto kontekst sytuacyjny, w jakim te słowa zostały wypowiedziane , nie pozostawia wątpliwości, iż ich adresatem był właśnie pokrzywdzony. Oskarżony S. D. (1) pobił pokrzywdzonego pałą teleskopową i potraktował go gazem, a następnie po raz kolejny przyszedł do niego i uderzył go w twarz. O. J. zaistniałe zdarzenia zrozumiał jako groźbę, iż na tym może się nie skończyć i pojął, iż oskarżony grozi mu śmiercią. O prawidłowym odbiorze przez pokrzywdzonego skierowanych do niego słów świadczą także zeznania bezstronnego świadka- A. W., która dobrze zrozumiała wypowiedź pracownika ochrony i stanęła w obronie cudzoziemca .

Kontekstu wypowiedzi oskarżonego S. D. (1) dodaje także jego zachowanie, polegające na okazaniu tatuażu , którego częścią składową są znaki swastyki . Świadek zeznał, iż nie znał do końca

znaczenia tych symboli, zobaczył ich fragmenty opisane jako „widelce”. Jakkolwiek świadek mógł nie zdawać sobie sprawy z dokładnego znaczenia przedstawionego znaku, to jednak miał świadomość, iż gest oskarżonego stanowi wsparcie wypowiedanej groźby. Jeżeli ktoś stosuje przemoc i następnie grozi innej osobie śmiercią, odwołując się do umieszczonego na swoim ciele znaku swastyki (powszechnie identyfikowanej ze zbrodniczym reżimem głoszącym supremację rasy białej), to jednoznacznie wzmacnia przemocowy przekaz i nieprzyjazne nastawienie do drugiej osoby. W ocenie Sądu nie ma pierwszorzędного znaczenia jaki jest to znak, wystarczające jest jednak to, iż ma on szczególne znaczenie dla napastnika i znajduje on w nim siłę do pokonania pokrzywdzonego. W sytuacji, gdy to S. D. (1) był stroną atakującą, wydaje się nielogicznym, aby jego zachowanie polegające na okazaniu tatuażu mogło być interpretowane jako dziękczynienie ważnym dla niego bogom (...). Ponadto jak wynika z zeznań pokrzywdzonego, S. D. (1) równocześnie wypowiadał treści dotyczące koloru skóry („ o czarnuchach”),

		co ma jednoznaczny wydźwięk rasistowski.	
1,2,3	Zeznania świadka A. H.	A. H. opisuje przebieg zdarzenia podobnie jak pokrzywdzony. On również słyszał słowa o śmierci na polskiej ziemi i widział jak oskarżony odchyła koszulę. Świadek prawidłowo interpretuje słowa oskarżonego jako rasistowskie. Zeznania świadka zasługują zatem na uwzględnienie.	
1,2,3	Zeznania A. W.	Świadek A. W. opisuje ponadnormatywne działania S. D. (1), wskazuje na szczególną agresję, wściekłość, zmiany na twarzy, brak reakcji na fakt, iż dzieje się to wszystko pod okiem przechodniów. A. W. potwierdziła rozerwanie koszulki i słowa „ja ci pokażę..”. Zeznania świadka stanowią wartościowy materiał dowodowy, gdyż jest to osoba postronna i obca dla stron, która nie ma żadnego interesu aby zeznawać niezgodnie z rzeczywistym przebiegiem zdarzeń. Świadek pomimo tego, iż kłótnia nie w żaden sposób jej nie dotyczyła, wtrąciła się wiedząc, że działania ochroniarza znacznie przekraczają jego obowiązki i uprawnienia. Ponadto A. W. była świadkiem rozmowy pracowników ochrony, którzy na potrzeby przesłuchania ustalali wersję, że napadło	

		ich trzech mężczyzn, a oni się jedynie bronili, co nie było prawdą.	
2	Zeznania świadka A. K. (1) k-	Istotnym materiałem dowodowym są także zeznania A. K. (1), który przechodząc przejściem podziemnym widział jak pokrzywdzony był bity i kopany przez mężczyzn . Uznał że jest to atak o podłożu rasistowskim, gdyż słyszał słowa skierowane do ciemnoskórego mężczyzny – „spierdalaj”. On też zainteresował się sytuacją i pozostał do czasu przybycia Policji.	
1,2,3	Meldunek o zdarzeniu w (...) k 582 Raport zmiany k-584, 592 Raport z 17.10.16 k-587	Ważnym materiałem dowodowym , wskazującym na przebieg zdarzenia jest wewnętrzna dokumentacja (...). Widnieją w niej adnotacje z dnia zdarzenia czyli 16 października 2016 r. , uczynione przez kierownika zmiany. Wskazują one , iż S. D. (1) był stroną dążącą do konfrontacji, używał pałki typu baton i gazu. Pierwszy użył siły i wciągnął klienta do kasyna. Jak mężczyźni zostali wypchnięci, to agent podązał za nimi. Przechodnie wezwali policję uważając pracownika ochrony za napastnika . Powyższy wpis w systemie w rzeczy samej stanowi relację z tego, co pracownicy zobaczyli na monitoringu.	

		<p>Późniejsze ich zeznania , mają charakter łagodzący przebieg zdarzenia , a wiąże się to z obawę odpowiedzialności kasyna lub agencji ochrony za zdarzenie spowodowane na terenie i okolicy kasyna, przez osobę wypełniającą czynności na zlecenie kasyna. Dlatego też podczas postępowania karnego pracownicy kasyna wypowiedali się w sposób bardziej korzystny dla oskarżonych.</p> <p>Jak wykazał raport z kasyna, tego dnia pokrzywdzony nie wchodził wcześniej do kasyna lecz był tylko pod drzwiami. Powyższa informacja zaprzecza zatem przekazom, jakoby tego dnia O. J. zachowywał się sposób dający podstawę do uznania go za persona non grata na terenie kasyna.</p>	
1,2,3	<p>Meldunek z 13 października 2016 r.</p> <p>Raport k-588</p>	<p>W dokumentacji z kasyna widnieje informacja o sprzeczce pokrzywdzonego z pracownikiem ochrony, która miała miejsce 3 dni wcześniej i sprowadzała się do tego, że nie czekając na rejestrację wszedł do sali kasyna. Nie ujawniono rzekomych pogrózek.</p>	
1,2,3	<p>Raport z 22 kwietnia 2016 r k-590</p> <p>Raporty z 2015 r. k-594 i 595</p>	<p>Podobna sytuacja miała miejsce pół roku wcześniej Pokrzywdzony nie dokończył rejestracji i wszedł na salę. Pracownik</p>	

		<p>ochrony E. B. zaczął go wypychać z sali. Pod jego adresem miały paść groźby . Pomimo tego z zapisów kasyna wynika, iż to ochroniarzowi zwrócono uwagę za zbyt szybką reakcję siłową. Nie podjęto żadnych kroków prawnych związanych z ewentualnymi groźbami pod adresem pracownika ochrony.</p>	
1,2,3	<p>Zeznania świadka E. B. k-997-998, 1011-1012, 1017</p>	<p>Świadek E. B. zaprzeczył aby jakkolwiek klient groził mu śmiercią. Nie pamiętał zdarzeń opisanych w odczytanych zeznaniach. W tych zeznaniach mowa o interwencjach dotyczących mężczyzny pochodzenia arabskiego, ale nie można jednoznacznie identyfikować tego z pokrzywdzonym, gdyż nie wskazano jego danych . Już wówczas , czyli zeznając w 2018 r. E. B. nie pamiętał sytuacji z groźbami i nie przypomniał sobie o tym w czasie następnych zeznań. W ocenie sądu jeżeli były jakiegokolwiek utarczki słowne z O. J. , to nie były one traktowane poważnie ani przez kasyno, ani też przez poszczególnych pracowników ochrony. Gdyby w rzeczywistości pracownicy obawiali się tych groźb, to zgłosiliby je na policję, a kasyno mogło wydać pokrzywdzonemu całkowity zakaz przebywania w tym</p>	

		<p>obiekcie. Tymczasem do dnia zdarzenia O. J. nie miał nigdy wpisanego zakazu wpisanego do systemu, a jedynie 16 października 2016 r. poinformowano go o zakazie ustnym, z którym nie chciał się zgodzić. Trudno ustalić co było jego powodem, gdyż rzekome zdarzenie z zagrożeniem śmiercią miało miejsce w kwietniu 2016 r., a przez pół roku pokrzywdzony nie miał z tego tytułu żadnych konsekwencji. Jak wynika z dokumentacji kasyna wchodził do niego bez problemu i był w nim np. 13 października 2016r. Okoliczność zakazu wstępu do kasyna nie ma jednak pierwszorzędного znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż S. D. (1) przekazując o tym informację wykonywał jedynie polecenia władz kasyna i nie miał w tym zakresie żadnych kompetencji o charakterze decyzyjnym. Nie mógł zatem dyskutować z poleceniami otrzymanymi od kierownika zamiany.</p>	
1,2,3	Wyrok SR dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II K 427/18 k-616	O. J. został uniewinniony od czynów z art. 190 § 1 kk i art. 193 kk, które miały zostać popełnione 16 października 2016 r. i uznany winnym jedynie naruszenia nietykalności cielesnej S. D. (1). Wyrok jest prawomocny.	

1,2,3	Nagrania monitoringu	Istotnym materiałem dowodowym są nagrania monitoringu z wnętrza kasyna oraz z korytarza galerii (...), które przedstawiają przebieg zdarzenia opisanego w punkcie pierwszym aktu oskarżenia .	
1,2,3	Opinia sądowo lekarska	Istotnym materiałem dowodowym jest także opinia sądowo-lekarska, która potwierdza rodzaj doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała oraz wypowiada się na temat mechanizmu ich powstania . Opinia została sporządzona przez biegłego zgodnie z kompetencjami i w oparciu o wiedzę specjalistyczną z zakresu medycyny.	
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1,2,3	Wyjaśnienia S. D. k-55-56, 639-640, 880-887	Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów w kształcie opisanym w akcie oskarżenia. Wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia dowiedział się od kierownika S. o zastrzeżeniach względem klienta kasyna- O. J. i	

ustnie otrzymał polecenie tego dnia nie wpuszczać tej osoby do środka.

Oskarżony wskazał, iż pokrzywdzony miał wcześniej dwa incydenty w kasynie : raz gdy nie zaczekał na rejestrację, tylko samowolnie wszedł sobie na salę kasyna, drugi raz 12 marca 2016 r. gdy groził ochroniarzowi E. B. („jestem Arabem , zabiję cię”).

W dniu zdarzenia pokrzywdzony groził oskarżonemu, że go zabije, więc ten zamierzał dokonać zatrzymania obywatelskiego. Doszło do szarpaniny, on użył gazu i mężczyźni wyszli. Oskarżony chciał dalej zatrzymać pokrzywdzonego, poszedł za nim. Rozpoczęła się walka, więc wyjął pałkę. Wtedy jeden z mężczyzn wyjął nóż sprężynowy . Wycofał się. Razem z nim był J. P.. Jak wrócił do kasyna i założył kurtkę dowiedział się, że pokrzywdzony jest gdzieś w przejściu na schodach. Poszedł do niego i uderzył go w twarz. Powiedział mu że nie pozwoli zabijać się w swoim kraju. Tatuaze pokazał na znak przynależności do kultury (...). Powołanie się na Polskę związane było z tym, że oni (napastnicy)przyjechali jako goście i zachowują się niewłaściwie. Oskarżony

uważa, że działał w obronie koniecznej

Tuż po zdarzeniu oskarżony wskazał policjantom, iż został zaatakowany pod kasynem przez 3 obcokrajowców. Jeden z nich użył noża sprężynowego, więc zdecydował się użyć pałki (zeznania funkcjonariusza D. P.)

W kolejnych wyjaśnieniach S. D. (1) wskazał, iż pracuje w kasynie, gdzie przebywa dużo cudzoziemców i nie ma problemów w pracy, co oznacza że nie jest rasistą. Ponadto jego żona pochodzi z (...). Jego zachowanie to obrona konieczna przed działaniami 3 mężczyzn. Ponadto pokrzywdzony groził mu że jest Arabem i go zabije, i czynił tak wobec innych kolegów z ochrony. Jeżeli chodzi o uśmiech na twarzy w dniu zdarzenia, jest to sposób maskowania emocji.

Podobnie wyjaśniał przed sądem. Zdaniem oskarżonego na zewnątrz jeden z mężczyzn napierał nożem. Pałka teleskopowa była użyta w celu obrony. Jeżeli pokrzywdzony został trafiony w głowę, to tylko i wyłącznie na skutek chaosu. Interwencja nie miała nic wspólnego z narodowością pokrzywdzonego.

Gest oskarżonego polegający na odsłonięciu tatuażu oznaczał podziękowanie bogom (...) za przeżycie w trakcie tego zdarzenia. (...) pochodzenie tatuażu potwierdza fakt, że takie znaki znajdują się w Muzeum (...). Nie działał też z pobudek religijnych, gdyż nie znał wyznania pokrzywdzonego.

Oskarżony podniósł również, że działał w stresie i obawie o swoje życie.

Wyjaśnienia oskarżonego S. D. (1) co do przebiegu zdarzenia nie zasługują na uwzględnienie. Przebieg pierwszego czynu został utrwalony na monitoringu, na którym widać jak chronologicznie rozwijał się incydent. W obliczu zapisu monitoringu twierdzenia oskarżonego o działaniu w celu obrony koniecznej stanowią jedynie subiektywną interpretację.

Należy wskazać, iż do zadań S. D. (1) jako pracownika ochrony należało zapewnienie porządku i bezpieczeństwa stricte na terenie kasyna. W tym celu agencja ochrony wyposażyla go jedynie w miotacz gazu, jako środek wystarczający do reakcji. S. D. (1) nie posiadał broni palnej, zaś używana przez niego pałka teleskopowa stanowiła jego osobiste wyposażenie. Jak wynika

z nagrań monitoringu, ale także zeznań świadków pokrzywdzony O. J. nie dokonał ataku na S. D. (1) w kasynie, lecz wszczął dyskusję (awanturę) w związku z informacją, iż tego dnia ma zakaz przebywania w tym miejscu. Podczas tej awantury pokrzywdzony i jego dwaj koledzy przebywali poza terenem kasyna, a konkretnie przed drzwiami, które swoją osobą zastawiał pracownik ochrony. W tym momencie nie stosowali wobec niego przemocy, ani też nie używali noża. To na skutek działania S. D. (1) wszyscy trzej znaleźli się wewnątrz, gdyż oskarżony złapał za ubranie O. J. i wciągnął go do lokalu, a za nim podążyli jego koledzy w celu uwolnienia pokrzywdzonego z rąk ochroniarza. Działania S. D. (1) polegające na wciągnięciu niepożądanego klienta do wnętrza kasyna nie miały zatem na celu ani obrony swojej osoby, ani też ochrony placówki, a wręcz przeciwnie , przeniosły agresywną sytuację do środka narażając także recepcjonistkę i inne osoby obecne w kasynie na niebezpieczeństwo, w szczególności w stosunkowo ciasnych pomieszczeniach. Dalszy przebieg zdarzeń również nie mieścił się w ramach obywatelskiego zatrzymania. Ani na terenie kasyna, ani też

po jego opuszczeniu przez 3 mężczyzn, oskarżony nie podejmował działań mających na celu zatrzymanie napastnika do czasu przyjazdu odpowiednich służb, a jego zachowanie nosiło raczej znamiona „dania nauczki” niezadowolonym klientom. Znamienne jest, iż mimo uznania O. J. za osobę niebezpieczną pracownicy kasyna, ani też oskarżony nie wezwali Policji. Podobne postępowanie miało miejsce już wcześniej. Należy je uznać za nielogiczne, gdyż pomimo posiadanych informacji o wypowiedaniu gróźb przez pokrzywdzonego wobec innych pracowników ochrony, kasyno w dalszym ciągu przez pół roku gościło pokrzywdzonego. Dopiero gdy to oskarżonemu zarzucono użycie przemocy wobec klienta kasyna, zarówno on, jak i inne osoby powołują się na niebezpieczeństwo ze strony tego mężczyzny, choć nic z tym wcześniej nie zrobili. Jakkolwiek pokrzywdzony mógł być natarczywy i niegrzeczny w trakcie wyjaśniania kwestii zakazu wstępu, to jednak nie użył przemocy wobec pracownika ochrony. Naruszenie nietykalności cielesnej oskarżonego miało miejsce jedynie na skutek wciągnięcia pokrzywdzonego do

środka i podjęcia prób wyswobodzenia się z uścisku S. D. (1). Powyższa reakcja była instynktowna w obliczu nagłego przejścia do rękoczynów przez oskarżonego. Działanie oskarżonego nie nosiło znamion obrony także dlatego, iż po opuszczeniu przez mężczyzn kasyna, nie pozostał w nim, lecz udał się za nimi w pościg rozpylając przy tym gaz i wyciągając swoją prywatną pałkę teleskopową w celu zadawania uderzeń. Pogoń za mężczyznami wzdłuż korytarza podziemnego nie należała do obowiązków oskarżonego, w rzeczywistości nie miała też na celu ochrony terenu kasyna, nie wpisywała się także w działania obronne, wręcz przeciwnie prowadziła do dalszej konfrontacji. Oskarżony potraktował pokrzywdzonego gazem i w zasadzie go obezwładnił w ten sposób i pozbawił możliwości działania. Pomimo tego okładał go w dalszym ciągu pałką teleskopową po całym ciele, w tym po głowie. Za niewiarygodne należy uznać wyjaśnienia oskarżonego, iż jego działanie zostało spowodowane faktem ujawnienia przy mężczyznach noża. Ani przy wejściu do kasyna, ani też w korytarzu, obcokrajowcy nie posługiwali się nożem, aż

do momentu, gdy S. D. (1) bez opamiętania atakował pokrzywdzonego.

Wówczas w celu przerwania tego ataku, jeden z mężczyzn pokazał nóż, co okazało się skuteczne gdyż oskarżony zaprzestał ataku i zawrócił. Mimo tego, iż mężczyźni nie zamierzali już dostać się do kasyna, oskarżony ponownie do nich poszedł, gdy z górnego kasyna przybiegł drugi ochroniarz J. P. i w dalszy ciągu stosowali przemoc wobec pokrzywdzonego, który był już zalany krwią. Działania tych w żaden sposób nie można uznać za obronne. Ostatecznym dowodem tego, iż S. D. (1) nie działał w obronie własnej, była decyzja aby ponownie pójść na schodki podziemia i tam zastosować rękoczynę do zupełnie bezbronnego człowieka oraz wypowiedzieć groźbę pozbawienia go życia. Osoba, która jest przestraszona, napadnięta i walczy o swoje życie nie zachowuje się w ten sposób, a z pewnością w tak krótkim czasie nie dąży do konfrontacji z przeciwnikiem. Z tych względów Sąd uznał, iż działania oskarżonego nie stanowiły ani obrony koniecznej, ani też przekroczenia granic obrony koniecznej. Wbrew twierdzeniom oskarżonego jego działania nie miały na celu zatrzymania

obywatelskiego, gdyż S. D. (1) po obezwładnieniu pokrzywdzonego gazem nie zatrzymał go w holu podziemia, ani nie zrobił tego na schodkach, gdzie pokrzywdzony siedział. O wezwaniu Policji zdecydował dopiero wtedy gdy postronne osoby samodzielnie wezwały służb, najprawdopodobniej aby uwiarygodnić swoje późniejsze wyjaśnienia, że został napadnięty przez 3 osobników.

Sąd nie dał wiary oskarżonemu S. D. (1), że wypowiedziane przez niego słowa znaczyły w przybliżeniu – „nie będziecie mnie zabijali na polskiej ziemi”. Przede wszystkim zarówno pokrzywdzony, jak również A. H. i A. W. słyszeli wypowiedź oskarżonego o zupełnie odmiennym sensie – „zobaczysz śmierć na polskiej ziemi”. Osoby te jasno zrozumiały tę wypowiedź jako groźbę w stosunku do pokrzywdzonego. Ponadto interpretacja oskarżonego jest nielogiczna pod względem psychologicznym. Osoba napadnięta i poszkodowana nie podąża tuż po zdarzeniu do swojego oprawcy, aby zakomunikować mu, że nie jest zadowolona z jego zachowania w określony sposób na polskiej ziemi. Znaczenia

całej wypowiedzi dodaje także gest okazania tatuażu słowiańskiego z elementami swastyki, jak również towarzyszące mu wypowiedzi o tzw. „czarnuchach” i „brudasach”.

Sąd nie podważa faktu, iż umieszczony na ciele oskarżonego tatuaż „ręce boga” jest znakiem (...). Nie wypowiada się także na temat wiary oskarżonego. Natomiast zespół elementów zachowania oskarżonego i towarzyszących mu okoliczności wskazuje jasno, iż w danym konkretnym momencie działał z pobudek nienawiści na tle narodowościowym i religijnym. Pokrzywdzony jest cudzoziemcem, narodowości (...) i ma śniady kolor skóry . Oskarżony będący narodowości polskiej, pobił go, a następnie pokazał mu znak słowiański zawierający elementy swastyki będącej od czasów II wojny światowej symbolem władzy totalitarnej i wykluczenia ze względów rasowych, narodowościowych i religijnych. Propagowanie tego symbolu jest zakazane, a jego wizerunek dopuszczalny jest materiałach i wydawnictwach o charakterze historycznych, oraz w muzeach. Kontekst

sytuacyjny okazania tatuażu „ręce boga” w dniu 16 października 2016 r. był jasny – tuż po zastosowaniu przemocy przez obywatela Polski wobec cudzoziemca narodowości (...), oskarżony zmanifestował swoją wyższość nad drugim człowiekiem, okazał mu pogardę i groził mu śmiercią jako osobie niepożądanego na terytorium RP. Zdaniem sądu zarówno pokrzywdzony, jak też postronni świadkowie w prawidłowy sposób zinterpretowali to zachowanie jako rasistowskie. W żadnej mierze , gest S. D. (1), uczyniony publicznie, wobec pobitej przez siebie osoby, nie oznaczał jedynie podziękowania bogom (...) za ochronę. Tego typu hołd o charakterze religijnym czyniony jest intymnie , w skupieniu, wewnętrznie , nie zaś publicznie, na pokaz , w niedługim czasie po użyciu przemocy , w sytuacji gdy to nie S. D. (1) był „cudem ocalonym”, lecz napastnikiem.

Nie sposób zgodzić się z oskarżonym, iż jego zachowanie nie wynikało z pobudek nienawiści narodowościowej.

Oskarżony wskazał, że pracuje w miejscu gdzie przebywa wielu cudzoziemców, a ponadto jego żona pochodzi z (...). Zdaniem Sądu rasizmu, faszystowskiego nacjonalizmu

nie można uznać za stałe cechy danego człowieka, lecz za charakterystykę określonych zachowań. Nie ma rasistów czy nacjonalistów , lecz są takie zachowania ludzi. Każdy człowiek jest zdolny do dyskryminacyjnych działań, gdyż jako istoty żywe w sposób naturalny identyfikujemy się z osobnikami nam podobnymi i obawiamy się tego co nieznanego, co może nam zagrażać. Ważne jest jednak aby człowiek jako istota myśląca, zwalczał uprzedzenia rasowe i narodowościowe oraz szanował prawa wszystkich ludzi do niezakłóconego funkcjonowania.

Oskarżony S. D. (1) w dniu 16 października 2016 r. dopuścił do siebie uprzedzenia rasowe i zamiast poprzestać na zakomunikowaniu odmowy wstępu do kasyna dla O. J., postanowił wyjaśnić mu fizycznie , iż nie tylko jest niepożądany w kasynie z uwagi na swoje wcześniejsze zachowania , ale także jest niepożądany w Polsce, gdyż pochodzi z państwa afrykańskiego, a więc jego status jest gorszy niż mieszkańca państwa europejskiego. To konkretne zachowanie S. D. (1) z 16 października 2016 r. możemy ocenić jako rasistowskie, niezależnie od tego czy w innych sytuacjach pozwala sobie na takie zachowania, czy

		też przestrzega norm współżycia społecznego.	
1,2,3	Wyjaśnienia oskarżonego J. P. k-310-312, 887-889	<p>Za wiarygodne należy uznać wyjaśnienia oskarżonego w części dotyczącej faktu, iż nie był uczestnikiem zdarzenia od początku, lecz został wezwany z górnego kasyna do pomocy.</p> <p>Oskarżony wyjaśnił, iż na dole zobaczył, iż S. szarpie się z 3 mężczyznami i krzyczy, że jeden ma nóż. Chcieli dokonać obywatelskiego zatrzymania osób groźących. O ile za wiarygodne należy uznać wyjaśnienia oskarżonego dotyczące jego wiedzy o przebiegu zdarzenia tuż po zejściu do podziemia, o tyle dalszy przebieg sytuacji wyraźnie wskazywał, że mężczyźni oddalają się od ochranianego obiektu i nie ma potrzeby nacierania na nich. Skoro J. P. wcześniej był raniony nożem to dlaczego zmierzał w kierunku wycofujących się mężczyzn, narażając się na niebezpieczeństwo. Na pewno zachowanie takie nie było potrzebne z punktu widzenia obowiązków ochrony kasyna, którego bezpieczeństwo nie było już wówczas zagrożone. W ocenie Sądu J. P. po zejściu na dół w szybkim czasie mógł zorientować się, że pokrzywdzony O. J. został już unieszkodliwiony, a S.</p>	

		<p>D. (1) nie zmierza do zatrzymania napastnika, a jedynie stosuje wobec niego przemoc fizyczną w postaci okładania pałą. Pomimo użycia gazu zarówno przez D. jaki i P., żaden z nich nie zatrzymał pokrzywdzonego i nie wezwał policji, ani karetki. Takiego zatrzymania nie dokonali także wówczas, gdy pokrzywdzony siedział na schodkach w towarzystwie postronnych przechodniów, chociaż mieli przewagę zarówno liczebną, jak i fizyczną nad pokrzywdzonym. Zachowanie J. P. od pewnego momentu nosiło znamiona działania wspólnego i w dorozumianym porozumieniu ze S. D. (1), gdyż po prostu przystąpił do ataku skierowanego na pokrzywdzonego i poprzez swoją obecność, oraz rozpylanie gazu stanowił wsparcie dla drugiego pracownika ochrony.</p>	
	<p>Zeznania A. R. k-57v-58, 950-953</p>	<p>Zeznania świadka dotyczą tylko początku zdarzenia, gdyż A. R. jako recepcjonistka nie wychodziła na zewnątrz kasyna, a już na pewno nie był świadkiem tego co działo się na schodkach podziemia. Zdaniem świadka wszystko rozpoczęło się od zakomunikowania przez pracownika ochrony zakazu wstępu do kasyna pokrzywdzonemu. O tym zakazie świadek</p>	

miała wiedzę jedynie od pracowników ochrony, gdyż w dniu 16 października nie doszło do formalnej rejestracji O. J. w recepcji, ale nawet gdyby tak było, zakaz ów nie był uwidoczniiony w systemie. O tym, że zakaz ten był reakcją na wcześniejsze agresywne zachowanie pokrzywdzonego wiedziała od pracowników ochrony. Postępowanie dowodowe nie potwierdziło faktu gróźb, gdyż E. B., będący rzekomo adresatem gróźb nie potwierdził, aby ktokolwiek mu groził podczas jego pracy w kasynie.

W tym miejscu warto wskazać, iż kwestia zakazu wejścia do kasyna w toku całego postępowania była przedstawiana niejednoznacznie. Po pierwsze zakaz nie figurował w systemie, był tylko ustny. Jak w wynika z relacji przesłuchiwanych świadków taki zakaz ustny obowiązywał doraźnie na jeden dzień i był związany z konkretnym niepożądanym zachowaniem, a następnie dyrekcja musiała podjąć decyzję czy zakaz ten będzie trwał dłużej i czy zostanie wpisany do systemu. Faktem jest, iż 16 października 2016 r. zakaz ten miał charakter ustny i doraźny, co w uzasadnia w jakimś stopniu dążenie pokrzywdzonego do wyjaśnienia jego

podstaw. W toku całego postępowania obsługa kasyna i pracownicy ochrony twierdzili, iż powodem zakazu była wcześniejsza agresja pokrzywdzonego. Jak się jednak okazało zdarzenia które opisywali miały miejsce w kwietniu 2016 r. (pół roku wcześniej) i 13 października 2016 r. (3 dni wcześniej), a zatem wydaje się wątpliwe dlaczego zakaz doraźny miał obowiązywać akurat 16 października 2016 r, zważywszy na to że pokrzywdzony w całym poprzedzającym okresie swobodnie korzystał z kasyna. Kwestia ta jest jednak drugorzędna dla oceny zdarzenia, gdyż pracownicy ochrony w tym zakresie nie byli decyzyjni i wykonywali polecenia kierownika zmiany. Natomiast powyższe nieścisłości i braki logiczne należy mieć na uwadze oceniając wyjaśnienia oskarżonych i zeznania osób zatrudnionych w kasynie , gdyż także w opisie zasadności reakcji pracowników ochrony takie sprzeczności się zdarzają.

Do zeznań świadka A. R. należy podchodzić z ostrożnością, gdyż jako recepcjonistka w kasynie i znajoma oskarżonych ujawnia skłonność do przedstawiania przebiegu zdarzenia w sposób korzystny dla

		<p>pracowników ochrony. Świadczy o tym choćby nagranie z monitoringu obejmującego recepcję, gdy po zdarzeniu A. R. głośno komentuje, że S. D. (1) zachował się profesjonalnie i nie ma się czym denerwować. Zdaniem sądu nie zasługują na uwzględnienie zeznania świadka w których wskazuje, iż celem wciągnięcia do wnętrza kasyna O. J. było nagranie na monitoring jego grózb. Jeżeli jakaś osoba zachowuje się agresywnie i niebezpiecznie, to nie jest logicznym jest wprowadzanie jej do pomieszczenia kasyna, które miało być przecież chronione. Na ten temat sąd wypowiedział się już powyżej.</p> <p>Zeznania świadka potwierdzają natomiast, że powodem działania S. D. (1) nie było użycie noża w celu wejścia do kasyna lub zaatakowania oskarżonego, gdyż nóż pojawił się znacznie później i w celu obrony. O fakcie ujawnienia noża oskarżony poinformował osoby obecne w recepcji po tym, jak wrócił z pogoni za mężczyznami.</p>	
	<p>T. G. k-60-61, 566–570, 943-949</p>	<p>T. G. to kierownik zmiany w kasynie. Jego zeznania nie wnoszą istotnych okoliczności do ustalenia przebiegu zdarzenia, gdyż świadek pomimo że w</p>	

czasie zdarzenia pełnił swoje obowiązki w kasynie, to bezpośrednio nie uczestniczył w konflikcie, który zaistniał pomiędzy S. D. (1) a klientami kasyna.

Świadek dowiedział się od A. K. (2), że kierownik A. S. podjął decyzję aby nie wpuszczać pokrzywdzonego.

Zobaczył szarpaninę nie wiedział kto kogo uderza („czy biją naszych , czy my ich bijemy”). Świadek przedstawił zasady swojej obecności w kasynie oraz zasady porządkowe. Wskazał, iż nie może opuszczać terenu kasyna, gdyż jest odpowiedzialny za jego niezakłócone działanie i komfort gości. Ochroną zajmuje się zewnętrzna firma. Przyjęto zasady minimalizacji obecności policji, gdyż każdy taki incydent może odstraszać potencjalnych klientów kasyna. Zeznania świadka mają znaczenie dla oceny działań podejmowanych przez zarządzających kasynem- za wszelką cenę utrzymywać klientów i radzić sobie z ewentualnymi incydentami na własną rękę. Te założenia jednak powodują brak przejrzystości procedur i działania doraźne i skutkują taką sytuacją jaka zdarzyła 16 października 2016 r. , gdy pokrzywdzony mógł kwestionować zakaz

		doraźny i w istocie miał w tym wiele racji.	
	Zeznania A. W. k-559	Sąd uznał za niewiarygodne zeznania świadka A. W., w zakresie w jakim zeznała, że pokrzywdzony miał nóż. Jak wynika z zapisu monitoringu to nie O. J. pokazywał to narzędzie. Następnie świadek odpowiadając na szczegółowe pytania stwierdziła, że nie wie który konkretnie z tych trzech cudzoziemców miał nóż, lecz po prostu taki przedmiot jej utkwiał w pamięci.	
	Zeznania A. K. (2) k-571-573, 994-997	Zeznania świadka A. K. (2) nie mają istotnego znaczenia dla przedmiotu postępowania, gdyż nie był uczestnikiem zdarzenia. Potwierdził natomiast informacje, że ochrona jest odpowiedzialna za bezpieczeństwo tylko na terenie kasyna, a ochroniarz jest związany poleceniami o zakazie wstępu. Odmowa wstępu obowiązuje jedynie do końca danego dnia (ustna).	
	Zeznania P. C. k-573-574	Świadek P. C. nie miał szczegółowej wiedzy o incydencie. Wiedział tylko ze słyszenia, że podobno wcześniej pokrzywdzony groził pracownikom ochrony, ale raportu z tego nie znaleziono. Wskazał również, iż na wyposażeniu pracownika	

		ochrony był tylko gaz i nie wymagano aby działali poza kasynem. Zeznania świadka nie miały bezpośredniego znaczenia dla ustalenia przebiegu zdarzenia.	
3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony S. D. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 159 kk w związku z art. 157 § 1 kk, zaś oskarżony J. P. przestępstwa z art. 158 § 1 kk . Oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu w celu pobicia pokrzywdzonego O. J.. Jakkolwiek w pierwszej fazie czynu to S. D. (1) stosował przemoc wobec klienta kasyna następnie używał gazu i pałki teleskopowej, to w dalszej części przyłączył się do niego J. P. , pełniący czynności drugiego pracownika ochrony i również wyjął ręczny miotacz gazu. Porozumienie pomiędzy			

oskarżonymi było dorozumiane i polegało na przystąpieniu drugiego oskarżonego do ataku na pokrzywdzonego.

Jakkolwiek w pierwszym momencie J. P. dostał informację o konieczności pomocy S. D. (1) który ma incydent w dolnym kasynie i został przez kogoś z obsługi poinformowany, że napastnik ma nóż, to przybywszy na miejsce zdarzenia miał już okazję się zorientować, iż sytuacja wygląda zgoła odmiennie i domniemany napastnik został skutecznie zneutralizowany gazem, słania się na nogach, podąża wzdłuż ścian, oddala się od kasyna. Pomimo tego, a także wbrew zakresowi obowiązków ograniczającemu aktywność pracowników ochrony do terenu stricte kasyna, obydwaj mężczyźni udali się w swego rodzaju pogoń za pokrzywdzonym i dalej stosowali wobec niego przemoc fizyczną. J. P. widział jak jego kolega okłada obezwładnionego gazem człowieka, nie zapobiegł temu, a wręcz uczestniczył w tym dodatkowo rozpylając gaz w stronę pokrzywdzonego. Postawy J. P. nie można tłumaczyć obawą o swoje życie, związanej z faktem wcześniejszego zranienia nożem, gdyż zachowanie O. J. nie wskazywało wówczas iż

jest w posiadaniu noża, ani nim nie groził żadnemu z mężczyzn. Jeżeli oskarżony J. P. w rzeczywistości obawiałby się tego noża, to nie ruszałby w pościg za człowiekiem, który może być agresywny i który może go zranić, a pogoń ta nie była przecież niezbędna do wykonania jego zdań z zakresu ochrony kasyna.

Jakkolwiek oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, to jednak każdy z nich odpowiada w granicach swojego zamiaru. J. P. odpowiada jedynie za pobicie pokrzywdzonego (art. 158 § 1 kk), lecz nie za użycie niebezpiecznego narzędzia oraz za spowodowanie skutku z art. 157 § 1 kk. To oskarżony S. D. (1) posługiwał się pałką teleskopową i to on spowodował obrażenia ciała skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na czas przekraczający 7 dni . Jak wynika z opinii sądowno-lekarskiej na skutek pobicia O. J. odniósł następujące obrażenia :

-uraz twarzoczaszki –
złamanie kości nosa z
przemieszczeniem
odłamów

- uraz głowy –
rana tłuczona okolicy
ciemieniowej lewej i cięta
(6 szwów)

- uraz odcinka szyjnego.

Powyższe obrażenia są efektem działania tylko S. D. (1), gdyż to on uderzał pokrzywdzonego pałką teleskopową po całym ciele, w tym po głowie. J. P. swoim działaniem jedynie narażał pokrzywdzonego na wystąpienie skutku z art. 157 § 1 kk, ale go nie spowodował.

Art. 159 kk wskazuje, iż surowszej odpowiedzialności za udział w bójce lub pobiciu podlega ten, kto posługuje się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym narzędziem. Na kanwie art. 159 kk ukształtowało się bogate orzecznictwo dotyczące oceny niebezpiecznego charakteru konkretnego przedmiotu. Wskazuje się min., iż chodzi o rzeczy, które ze swej natury i na podstawie właściwości fizycznych są w stanie uczynić obrażenia podobne do noża lub broni palnej- np. zbita butelka szklana, ostre narzędzia, łom. Z drugiej strony orzecznictwo wskazuje także, iż dla oceny niebezpiecznego charakteru narzędzia należy mieć na względzie nie tylko jego właściwości ale także konkretny sposób użycia. Podobnie stwierdził SO w Białymstoku III K 95/13, uznając pałkę teleskopową za niebezpieczne

narzędzie : „tak opisana pałka teleskopowa, posiada w ocenie sądu wszystkie niezbędne cechy, które decydują o wysokim stopniu jej niebezpieczeństwa. Jest to przede wszystkim materiał z którego została wykonana- metal, a co za tym idzie jej masa i twardość. O twardości używanej przez napastnika pałki świadczy fakt, iż nie rozpadła się ona, czy nie połamano w wyniku jej używania przez oskarżonego. O jej masie świadczy fakt, że zbudowana była z metalu, zaś jej uderzenia były w stanie spowodować złamanie kości u pokrzywdzonego. Właściwości te świadczą o tym, że zwykle użycie pałki tj. uderzenie ofiary we wrażliwe części ciała jak np., głowę może spowodować realne zagrożenie dla życia. Tym bardziej, że właściwości statyczne, metalowej rurki sprawiają, że jest ona szczególnie przydatna do zadawania uderzeń, z czym wiąże się zazwyczaj niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia(...) Dlatego też Sąd przyjął, że ten przedmiot można uznać za podobnie niebezpieczne narzędzie jak broń palna, nóż lub inny podobnie działający środek obezwładniający. Zwyczajne użycie tego przedmiotu, przy uwzględnieniu charakteru i naturalnych jego cech,

mogło bowiem stwarzać realne zagrożenie bezpośredniego sprowadzenia śmierci lub ciężkiego uszkodzenia ciała. Dodatkowo uderzenia nią były zadawane z dużą siłą w kończyny oraz głowę, a więc w sposób i miejsce, zagrażające wprost dla narządów ciała człowieka odpowiedzialnych za podtrzymywanie funkcji życiowych”.

W niniejszej sprawie oskarżony S. D. (1) posługiwał się pałką teleskopową o długości ponad 50 cm, rozkładaną, zbudowaną z metalu i zakończoną metalowym elementem. Uderzenie takim przedmiotem w newralgiczne życiowo miejsca na ciele człowieka niesie ze sobą realne niebezpieczeństwo spowodowania śmierci lub ciężkich obrażeń. O niebezpieczeństwie wynikającym z użycia pałki teleskopowej wobec człowieka świadczą chociażby obrażenia odniesione w tej sprawie przez pokrzywdzonego jak złamanie nosa z przemieszczeniami. Zdaniem sądu intencją ustawodawcy w art. 159 kk jest pociągnięcie do surowszej odpowiedzialności karnej tych sprawców bójek i pobić, którzy swoją siłę fizyczną wspomagają różnymi narzędziami, takimi które

w zdecydowany sposób dają im przewagę fizyczną i które są nieporównywalnie bardziej niebezpieczne, niż użycie tylko siły własnych rąk czy też nóg. Należy wskazać, iż metalowa pałka teleskopowa nie ma innego zastosowania niż bicie człowieka, jest temu dedykowana i nie ma żadnej innej funkcji ubocznej. Pod tym względem podobna jest do broni palnej, której jedynym celem jest zranienie lub zabicie istoty żywej. Na marginesie należy wskazać, iż w informacjach producentów oraz dystrybutorów pałek teleskopowych zawarte jest ostrzeżenie, aby nie uderzać nimi w delikatne części ciała, w szczególności w głowę, gdyż to może spowodować obrażenia powłok głowy, mózgu oraz wylewy krwawe skutkujące śmiercią. W niniejszej sprawie oskarżony bez kontroli okładał pokrzywdzonego tym narzędziem po całym ciele, w tym po głowie, aż spowodował złamanie kości nosa z przemieszczeniami, lecz konsekwencje tego działania mogły być jeszcze poważniejsze.

Sąd zakwalifikował działanie oskarżonych jako występki o charakterze chuligańskim – art. 57 a§ 1 kk.. Zgodnie

z art. 115 § 21 kk – występkiem o charakterze chuligańskim jest min występek polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, wolność, cześć lub nietykalność cielesną, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu, albo z oczywiście błahego powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki zakwalifikowania czynu jako chuligańskiego

- oskarżeni dokonali zamachu na zdrowie pokrzywdzonego

- uczyli to z błahego powodu- z tego powodu, że pokrzywdzony żądał wyjaśnienia dlaczego nie został wpuszczony do kasyna

- publicznie – w podziemiach (...), na oczach klientów kasyna oraz przechodniów, którzy sami zareagowali, około godziny 19.00 czyli w czasie normalnego ruchu w pasażu

- przez zachowanie takie okazali rażące lekceważenie porządku prawnego, gdyż ich interwencja w pasażu nie była absolutnie potrzebna i można ją określić jako nadmiarową. Znamionym jest to, iż pracownicy ochrony mieli za zadanie minimalizować

podobne incydenty na terenie kasyna, aby nie odstraszać klientów, za to przenieśli tak drastyczne wydarzenie do holu podziemia, gdzie oddziaływało ono na osoby postronne przemieszczające się w różnych sprawach życia codziennego.

Drugi z zarzucanych oskarżonemu S. D. (1) czynów został zakwalifikowany z art. 119§ 1 kk. Oskarżony użył wobec O. J. przemocy w postaci uderzenia w twarz oraz groźby pozbawienia życia z powodu jego przynależności narodowej, rasowej i etnicznej. Zachowanie to było odrębnym czynem, gdyż oskarżony po zakończeniu interwencji w holu wrócił do kasyna, a następnie bez uzasadnionego powodu poszedł specjalnie do pokrzywdzonego siedzącego na schodkach. Wypowiedziane przez niego słowa „ zobaczysz śmierć na polskiej ziemi”, uderzenie w twarz i okazanie słowiańskiego tatuażu, miało na celu przestraszenie pokrzywdzonego i uświadomienie mu, że jest w Polsce osobą niepożądaną. Szczegółową argumentację tej oceny sąd przedstawił w części poświęconej wyjaśnieniom oskarżonego.

#	1.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.3.Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.4.Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.5.Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. D. (1)	1.	1.	<p>Kara 9 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>Przy wymiarze kary sąd miał na względzie wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przejawiający się w :</p> <ul style="list-style-type: none"> -godzeniu w życie i zdrowie innego człowieka -przekroczenie uprawnień przez pracownika ochrony, którego zadaniem jest zapewnienie bezpieczeństwa - wykorzystanie swoich umiejętności i siły (pracownik ochrony, trener) w celu pokrzywdzenia klienta kasyna - użycie narzędzia, które nie było dedykowane pracownikowi podczas wykonywania czynności służbowej (pałka teleskopowa) - spowodowanie obrażeń i cierpienia pokrzywdzonego - chuligański charakter czynu <p>Okolicznością łagodzącą jest niekaralność oskarżonego.</p>
S. D. (1)	2.	2.	<p>Kara 4 miesięcy pozbawienia wolności</p>

			<p>Przy wymiarze kary sąd miał na względzie, iż oskarżony użył zarówno przemocy jaki i groźby pozbawienia życia .</p> <p>Motywacja oskarżonego i jego publiczne działanie zasługują na potępienie.</p>
S. D. (1)	3.	1. i 2.	<p>Kara łączna 1 roku pozbawienia wolności</p> <p>Przy zastosowaniu zasady asperacji, z uwagi na fakt, iż czyny miały miejsce tego samego dnia, w zbliżonym czasie i przeciwko temu samemu pokrzywdzonemu (mimo odrębności czynów, zachodzi między nimi ścisły związek). Sąd zastosował przepisy o karze łącznej obowiązujące do dnia 30 września 2023 r. , gdyż przewidują korzystniejsze zasady łączenia kar.</p>
S. D. (1)	4. 5.	1. i 2 .	<p>Z uwagi na fakt, iż oskarżony nie jest karany, a od czynu upłynęło 7 lat sąd zastosował warunkowe zawieszenie wykonania kary na okres 3 lat próby</p> <p>Obowiązek informowania sądu o przebiegu okresu próby .</p>
S. D. (1)	6. 7. 8.	1.	<p>Nawiązka na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 5.000 zł. Na podstawie art. 57a § 2 kk obowiązkowa. Wysokość nawiązki odpowiada</p>

			<p>cierpieniom fizycznym i moralnym pokrzywdzonego związanym ze zdarzeniem, a także jest dostosowana do wiodącej roli S. D. (1) w pobiciu pokrzywdzonego.</p> <p>W związku z faktem, iż oskarżony czynu dopuścił się w związku z zatrudnieniem w agencji ochrony, sąd orzekł wobec S. D. (1) zakaz pracy w charakterze pracownika ochrony na okres 3 lat. Zachowanie oskarżonego nie dawało bowiem gwarancji prawidłowego wykonywania jego zadań pracowniczych.</p> <p>Na poczet zakazu Sąd zaliczył okres stosowania środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia w wykonywaniu zawodu pracownika ochrony od dnia 18 października 2016 r. do dnia 18 października 2019 r. (zakaz uznany za wykonany w całości)</p>
J. P.	9.	3.	<p>Kara 5 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>Przy wymiarze kary sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu na który składały się :</p> <p>-przekroczenie uprawnień przez pracownika ochrony, którego zadaniem jest zapewnienie bezpieczeństwa</p>

			<ul style="list-style-type: none"> - wykorzystanie swoich umiejętności i siły w celu pokrzywdzenia klienta kasyna - spowodowanie obrażeń i cierpienia pokrzywdzonego - chuligański charakter czynu <p>Okolicznością łagodzącą jest niekaralność oskarżonego. Oskarżony poniesie niższą karę niż S. D. (1), gdyż jego udział w pobiciu O. J. był mniejszy (nie używał niebezpiecznego narzędzia i nie spowodował obrażeń)</p>
J. P.	10.	3.	<p>Warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 1 roku próby, albowiem oskarżony nie jest karany, a od czynu upłynęło 7 lat.</p>
J. P.	11.	3.	<p>Obowiązek informowania sądu o przebiegu okresu próby</p>
J. P.	12.	3.	<p>Nawiązka na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 500 zł, jest dostosowana do stopnia winy oskarżonego i jego roli w zdarzeniu .</p> <p>Sąd nie orzekł w stosunku do J. P. zakazu pracy w charakterze pracownika ochrony, gdyż od czynu minęło 7 lat, a zachowanie oskarżonego cechowało się mniejszą</p>

			społeczną szkodliwością niż działanie S. D. (1). Ponadto nie był wobec oskarżonego stosowany środek zapobiegawczy w postaci zawieszenia w pełnieniu funkcji pracownika ochrony.
5. 1 Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	13	1 i 3	Przepadek dowodów rzeczowych w postaci pałki teleskopowej oraz pojemnika z gazem , poprzez zniszczenie, gdyż służyły do popełnienia przestępstwa.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<p>14.</p> <p>15.</p> <p>16.</p>	<p>Sąd ustalił wydatki oskarżyciela posiłkowego na ustanowienie pełnomocnika w stawce minimalnej na kwotę 5.520 zł . Na wydatki te składa się stawiennictwo pełnomocnika na rozprawach w dniach 10 lipca 2019 r., 3 września 2019 r., 27 września 2019 r., 13 grudnia 2019 r., 24 stycznia 2020 r., 9 marca 2020 r., 26 sierpnia 2020 r., 22 września 2020 r., 25 września 2020 r., 12 stycznia 2022 r. (Sąd Apelacyjny w Warszawie) oraz 24 listopada 2022 r. (pierwsza rozprawa przy ponownym rozpoznaniu). $1.200\text{zł} + 8 \times 240\text{zł} + 1.200\text{zł} + 1.200\text{zł} = 5.520\text{zł}$.</p> <p>Dzieląc te koszty na 2 oskarżonych, na każdego przypada kwota 2.760 zł.</p> <p>Podstawa prawna art. 627 kpk. Od tych kosztów sąd nie może zwolnić oskarżonych.</p> <p>Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, gdyż oskarżeni są zobowiązani do wpłacenia na rzecz oskarżyciela posiłkowego nawiązek oraz zwrotu wydatków na ustanowienie pełnomocnika.</p>	
<p>1Podpis</p>		

Monika Łukaszewicz	
--------------------	--